

Дело C-182/24

**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

5 март 2024 г.

Запитваща юрисдикция:

Tribunal Judiciaire de Paris (Франция)

Дата на акта за преюдициално запитване:

8 февруари 2024 г.

Ищци:

RB и други, в качеството на правоприменители на Claude Chabrol

RZ и други, в качеството на правоприменители на Paul Gégauff

Ответници:

Société Brinter Company Ltd.

Société Artedis

BS

MW

Société des auteurs et compositeurs dramatiques (SACD)

Société des auteurs compositeurs et éditeurs de musique (SACEM)

и други

1. Предмет и факти по делото

- 1 Между 1967 г. и 1974 г. Claude Chabrol създава около десет филма, пет от които съвместно с Paul Gégauff, автор на диалозите, сценария или преработката.

- 2 С договори от 8 юни 1990 г. правата за използване на тези филми са прехвърлени на дружеството Brinter Company Ltd., представлявано от BS, което на свой ред прехвърля правата за използване на част от филмите на трети лица.
- 3 Сключени първоначално „за срок от 30 години“, тези договори все още са в сила за 11 филма.
- 4 На 11 юли 2019 г. наследниците на Claude Chabrol и Paul Gégauff завеждат по-специално срещу дружеството Brinter Company Ltd иск за нарушение на авторски права върху 14 филма, създадени от Claude Chabrol, на 5 от които Paul Gégauff е съавтор.
- 5 Ищците твърдят по същество, че в миналото филмите не са били използвани или са били използвани непрофесионално, поддържат, че някои договори са с изтекъл срок на действие, че останалите са прекратени поради неизпълнение или лошо изпълнение, и искат обезщетение за неизпълнение на договорни задължения, за нарушение и засягане на неимущественото им право на цялост на произведенията поради лошите условия на съхранение и възстановяване на негативите и носителите на филмите.
- 6 Ответниците повдигат възражение за недопустимост, изведено от непривличането като страни в процеса на 19 съавтори на спорните филми.
- 7 С отделни актове от 5 май и 12 юни 2020 г. ищците привличат в съдебното производство физически лица в качеството им на правоприемници на починали съавтори, както и „наследството на Charlotte Armstrong“, „наследството на Daniel Boulanger“, „наследството на Nicholas Blake“, „наследството на Edward Atiyah“, „наследството на Ellery Queen“, „наследството на Richard Neely“, „наследството на Patricia Highsmith“ и „наследството на Claude Brulé“.
- 8 Те привличат и Société des auteurs et compositeurs dramatiques (Сдружение на драматичните автори и композитори, наричано по-нататък „SACD“) като представител на различни съавтори, както и Société des auteurs compositeurs et éditeurs de musique (Сдружение на композиторите и издателите на музика, наричано по-нататък „SACEM“).

2. Правна уредба

Право на Европейския съюз

Харта на основните права на Европейския съюз

- 9 Член 17 гласи:

„Право на собственост

1. [...]

2. Интелектуалната собственост е защитена“.

10 Член 47 предвижда:

„Право на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес

Всеки, чиито права и свободи, гарантирани от правото на Съюза, са били нарушени, има право на ефективни правни средства за защита пред съд в съответствие с предвидените в настоящия член условия.

Всеки има право неговото дело да бъде гледано справедливо и публично в разумен срок от независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон. Всеки има възможността да бъде съветван, защитаван и представляван. [...]

Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество

11 Съображение 9 гласи следното

„Всяка хармонизация на авторското право и сродните му права трябва да се основава на висока степен на закрила, тъй като такива права са основни за интелектуалното творчество. Тяхната защита спомага, за да гарантира поддържането и развитието на творческия процес в интерес на авторите, артистите изпълнители, продуцентите, потребителите, културата, промишлеността и публиката като цяло. Интелектуалната собственост следователно е призната за неразделна част от собствеността“.

12 Член 2 гласи:

„Право на възпроизвеждане

Държавите членки предвиждат изключителното право да разрешават или забраняват пряко или непряко, временно или постоянно възпроизвеждане по какъвто и да е начин и под каквато и да е форма, изцяло или частично:

[...]

г) за продуцентите — на първото фиксиране на филми, по отношение на оригинала и копията на техните филми; [...]

13 Член 3 гласи:

„Право на публично разгласяване на произведения и право на предоставяне на публично разположение на други закриляни обекти

1. Държавите членки предоставят на авторите изключително право да разрешават или забраняват публичното разгласяване на техни произведения по жичен или безжичен път, включително предоставяне на публично разположение на техни произведения по такъв начин, че всеки [да] може да има достъп до тях от място и във време, самостоятелно избрани от него.

2. Държавите членки предвиждат за авторите изключително право да разрешават или забраняват предоставяне на публично разположение по жичен или безжичен път по такъв начин, че всеки да има достъп до тях от място и във време, самостоятелно избрани от него:

[...]

в) за продуцентите — на първото фиксиране на филми, на оригинала и копията на техните филми; [...].“

14 Член 4 гласи:

„Право на разпространение

1. Държавите членки предвиждат за авторите по отношение на оригинала на техните произведения или на техни копия изключителното право да разрешават или забраняват всякаква форма на публично разпространяване чрез продажба или по друг начин.

2. Правото на разпространение не се изчерпва в Общността по отношение на оригинала или копия от произведението, освен когато първата продажба или друго прехвърляне на собствеността в Общността на този обект се извършва от притежателя на права или с неговото съгласие“.

15 Член 8 гласи:

„Санкции и средства за правна защита

1. Държавите членки предвиждат съответни санкции и средства за правна защита по отношение на нарушения на правата и задълженията, определени в настоящата директива, и вземат всички необходими мерки, за да гарантират прилагането на тези санкции и средства за правна защита. Санкциите са ефективни, съразмерни и възпиращи.

2. Всяка държава членка взема необходимите мерки, за да гарантира притежателите на права, чиито интереси са засегнати от нарушаващата дейност, извършена на тяхна територия, да могат да предявят иск за [вреди] и/или да поискат налагането на съдебна забрана и при необходимост

изземване на материала на нарушението, както и на съоръжения, продукти или компоненти, посочени в член 6, параграф 2.

3. Държавите членки гарантират притежателите на права да могат да поискат [...] налагането на съдебна забрана срещу посредници, чиито услуги се използват от трети лица за нарушаване на авторското право или на сродно на него право“.

Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост

16 Член 2 гласи:

„Обхват

1. Без да се засягат средствата, които са или могат да бъдат предвидени в законодателството на Общността или в националното законодателство, доколкото тези средства могат да са по-благоприятни за притежателите на права, мерките, процедурите и средствата за защита, предвидени в настоящата директива, се прилагат в съответствие с член 3 за всички нарушения на права върху интелектуална собственост, както е предвидено в законодателството на Общността и/или в националното законодателство на съответната държава членка.

[...]“.

17 Член 3 гласи:

„Общо задължение

1. Държавите членки предвиждат мерки, процедури и средства, които са необходими за гарантиране на изпълнението на права върху интелектуалната собственост, обхванати от настоящата директива. Тези мерки, процедури и средства за защита са лоялни и справедливи и не могат да бъдат ненужно сложни или скъпи, нито да са свързани с неразумни срокове или с неоправдани забавяния.

2. Също така тези мерки, процедури и средства за защита са ефективни, пропорционални и разубеждаващи и се прилагат по начин, чрез който се избягва създаването на препятствия пред законната търговия и се предвиждат предпазни механизми срещу злоупотреба с тях“.

Директива 2006/115/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 12 декември 2006 година за правото на отдаване под наем и в заем, както и за някои права, свързани с авторското право в областта на интелектуалната собственост

Директива 2006/116/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 12 декември 2006 година за срока за закрила на авторското право и някои сродни права

18 Член 1 гласи:

„Времетраене на авторските права

1. Правата на автор на литературно или художествено произведение по смисъла на член 2 от Бернската конвенция текат приживе и 70 години след смъртта му, независимо от датата, на която произведението е законно предоставено на публиката. [...]“.

19 Член 2 гласи:

„Кинематографични или аудиовизуални произведения

1. Главният режисьор на кинематографично или аудио-визуално произведение се смята за негов автор или за един от неговите автори. Държавите членки са свободни да посочват и други съавтори.

2. Срокът на закрила на кинематографичните или аудио-визуалните произведения изтича 70 години след смъртта на последното от следните преживели лица, независимо дали тези лица са посочени като съавтори: главният режисьор, авторът на сценария, авторът на диалога и композиторът на музиката, специално създадена за използването ѝ в кинематографичното или аудио-визуалното произведение“.

20 Член 9 гласи:

„Неимуществени права

Настоящата директива не засяга разпоредбите на държавите членки относно неимуществените права“.

Френското право

Code de la propriété intellectuelle (Кодекс на интелектуалната собственост)

21 Член 111-1 гласи:

„Авторът на произведение, което е резултат на интелектуална дейност, се ползва поради самия факт на създаването му с изключително и

противопоставимо на всички право на нематериална собственост върху това произведение. Това право съдържа интелектуални и неимуществени елементи, както и имуществени елементи [...]“.

22 Член 113-2 гласи:

„Счита се за съвместно създадено произведението, в чието създаване са участвали няколко физически лица [...]“.

23 Член 113-3 гласи:

„Съвместно създаденото произведение е обща собственост на съавторите. Съавторите трябва да упражняват правата си по взаимно съгласие. В случай на несъгласие гражданският съд постановява решение. [...]“.

24 Член L. 113-7 гласи:

„За автор на аудио-визуално произведение се счита физическото лице или лица, което извършва интелектуалното създаване на това произведение. До доказване на противното се предполага, че съавтори на съвместно създадено аудио-визуално произведение са: 1° авторът на сценария; 2° авторът на преработката; 3° авторът на репликите; 4° авторът на музикалните композиции със или без думи, специално създадени за произведението; 5° режисьорът. [...]“.

3. Становища на страните:

Ответниците

25 Ответниците поддържат, че искът е недопустим, тъй като ищците не са привлекли като страни всички съавтори на филмите или техните правоприменници. Според тях „наследство“ не може да бъде редовно привлечено като страна по делото, тъй като то няма правосубектност и не може да докаже своето име, местоживеене и адрес. Според тях предявяването на иска срещу организациите за колективно управление на права не позволява да се поправи това фактическо положение, тъй като тези организации не са представители на съавторите. В подкрепа на възражението за недопустимост те изброяват 13 съавтори, които към датата на последните писмени изложения от 8 юни 2023 г. не са били конституирани по делото.

26 По същество ответниците твърдят, че искът е неоснователен, тъй като действията по използване не са извършени и не са доказани. Те уточняват, че някои договори са изтекли, но не са довели до последващи действия по използване. За сметка на това девет договора все още са в сила, тъй като ищците не са предоставили на приобретателя на правата покана за изпълнение съобразно прекратителната клауза, чиито условия не са

изпълнени. Освен това те оспорват липсата на използване на филмите и останалите нарушения на договора. Що се отнася до неимуществените права, те считат, че възстановяването на разглежданите филми е с добро качество, с изключение на едно, което впоследствие е било поправено. Те твърдят, че филмите са правилно използвани, но че ищците или някои от тях често се противопоставят на предвижданите действия по използване. Те отричат личната отговорност на управителите и категорично се противопоставят на връщането на филмовите материали, за които претендират, че са тяхна собственост.

SADC

- 27 SADC, задължително встъпила страна, заявява, че в рамките на настоящото производство не представлява следните субекти или техните правоприменници: Charlotte Armstrong, Daniel Boulanger, Nicolas Blake, Edward Atiyah, Ellery Queen, Richard Neely, Patricia Highsmith, Eugène Archer, Paul Gardner, и иска на това основание да бъде изключено от делото.
- 28 То твърди, че е съобщило координатите на наследствата на Charlotte Armstrong, Daniel Boulanger и Patricia Highsmith, и се задължава да съобщи, при разпореждане, тези на Claude Brulé.
- 29 SADC поддържа, че за допустимостта на иска, предявен от съавтор на съвместно произведение, съдебната практика изисква да бъдат конституирани по делото и останалите съавтори, за да могат последните да изразят индивидуална позиция — въз основа както на имуществените си, така и на неимуществените си права — по иска, с който е сезиран даден съд във връзка с тяхното съвместно произведение. То счита, че в този контекст не може да представлява надлежно авторите, още повече че съответните автори не са членове на SADC.
- 30 То припомня задължението си във връзка с правилото за единодушие между съавторите и свързаната с него процесуална последица, която се изразява в конституирането на всички съавтори. То счита, че съдът разполага със средства да разгледа въпроса за допустимостта на иска, като спазва признатите от съответните директиви европейски стандарти за висока степен на закрила на авторските права. Според него съдът би могъл да даде предимство на правилото за единодушие пред свързаните с настоящото дело изключителни ограничения, по-специално посредством член 6, параграф 1 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и произтичащата от решение Golder съдебна практика на Европейския съд по правата на човека (решение от 21 февруари 1975 г., Golder с/у Обединено кралство, 4451/70, ECLI:CE:ECHR:1975:0221JUD000445170).

Другите страни по делото

- 31 Призовани с отделни актове, останалите страни не се явяват, нито изпращат адвокат.

Ишците

- 32 AD поддържа, що се отнася до възражението за недопустимост, че от качеството му на наследник следва правният му интерес. Той добавя, че ишците са положили всички възможни усилия, включително пред три организации за колективно управление на авторски права*, за да идентифицират правоприемниците, и са посочвали за призоваване „наследства“, тъй като не разполагат с друга информация, по-специално тъй като ответниците предоставят само координатите на издателите. При условията на евентуалност, възражението за недопустимост при всички случаи не може да се уважи по отношение на договорните претенции.
- 33 В крайна сметка ишците се позовават на основно право да предявят иск пред съд, за да защитят правата си, което трябва да подтикне съда да тълкува разширително практиката на Cour de cassation (Касационен съд, Франция), изискваща всички съавтори да бъдат конституирани.
- 34 RB счита, че във всички случаи ишците не трябва да бъдат лишавани от възможността да защитят правата си поради липсата на някои лица или поради инерцията, породена от едно неразрешимо положение. Той добавя, че режисьорът се ползва с първостепенен статут на основен автор и че освен това Директива 2001/29/ЕО предвижда подходящи санкции и средства за правна защита.

4. Преценка на Съда:

- 35 Ишците твърдят по същество, че филмите не са били използвани. Ответниците оспорват това и поддържат, че именно ишците, и по-специално AD, се противопоставят на използването.
- 36 Ишците предявяват деликтни искове за нарушение на имуществени и неимуществени авторски права и на това основание предявяват различни претенции за обезщетение. Те предявяват и искове, основани на договорна отговорност, и поддържат, че договорите са прекратени вследствие или на изтичане на срока, или на прекратителната клауза, или искат съдебно прекратяване на договорите поради неизпълнение на договорни задължения.

* Съгласно определението от 16 февруари 2023 г. на съдията, отговарящ за подготовката на делото за разглеждане от съда, за да получат координатите на други съавтори или техни правоприемници, ишците „се свързват „и със SACD, SACEM и SIAE (Società Italiana degli Autori ed Editori (италианско дружество на авторите и издателите, „SIAE“) вж. <https://www.legifrance.gouv.fr/juri/id/JURITEXT000047910860>

- 37 Считано от 27 януари 2020 г., датата, на която ответниците подават писмените си становища, в които правят възражение за недопустимост, изведено от неконституирането по делото на съавторите на филмите, съдебното производство е възпрепятствано от невъзможността да бъдат установени техните многобройни наследници.
- 38 За да поправят нередовността на претенциите си, ищците са завели иски срещу седем лица, считани за съавтори или правоприменници, и осем „наследства“ на съавтори. На възражението, че наследството няма правосубектност, те отговарят, че не са могли да установят физическите лица наследници. Те също така предявяват иск срещу SACD, дружество за колективно управление, като го квалифицират като представител на правоприменниците по осемте „наследства“, което то оспорва.
- 39 По този начин подготовката на делото за разглеждане се удължава поради издирването на съавторите или техните правоприменници, голяма част от които все още не могат да бъдат призовани по делото.
- 40 Страните взаимно се упрекуват в необосновани откази за разпространяване на произведенията и отгук в невъзможност да ги доведат до знанието на обществеността, опасявайки се, че при липса на решение по същество тези произведения ще бъдат забравени.

а) Националното право и съдебната практика

- 41 Приложимото национално законодателство се състои от разпоредбите на Кодекса на интелектуалната собственост (вж. точки 2—24 от настоящото резюме), определящи аудио-визуалното произведение, към което спадат разглежданите филми, като „съвместно създадено произведение“, съсобственост на неговите съавтори, във връзка с Code de procédure civile (Гражданския процесуален кодекс), който предвижда отхвърляне на иска като недопустим съгласно общите правила, тъй като не са конституирани всички съавтори.
- 42 Всъщност Cour de cassation (Касационен съд) уточнява в решението си от 10 май 1995 г. (първо гражданско отделение, 10 май 1995 г., жалба № 93-10.945), че „съавтор на съвместно създадено произведение, който предприема действия по съдебен ред за защита на имуществените си права, е длъжен да привлече в процеса останалите автори на произведението, когато неговият принос не може да бъде отделен от приноса на съавторите, тъй като в противен случай действията му ще бъдат недопустими“.
- 43 Само съавторите с неотделим принос се изисква да бъдат привлечени, без да е необходимо действително да се явяват пред съда или да признават искането (първо гражданско отделение, 11 януари 2000 г., жалба № 98—20.446).

- 44 Във вътрешното право режимът по член L.113-3 от Кодекса на интелектуалната собственост се основава на неделимостта. Тази неделима собственост е собствеността на съавторите, посочени в член L. 113-7 от същия кодекс, който установява презумпция, за да им даде това качество.
- 45 Член L. 113-3 създава специален режим, основан на правилото за единодушие на неделимите съавтори.
- 46 На настоящия етап правилото за единодушие има малко изключения и поражда задължението отново да бъдат конституирани другите съавтори при наличие на иск, основан на неделими права. Това се отнася и за исковете за нарушение както на имуществени, така и на неимуществени авторски права.
- 47 Следователно ищецът, който иска да защити своите права на интелектуална собственост, трябва да присъедини всички съавтори на съвместно създаденото произведение. Ако му бъде противопоставено, както в настоящия спор, съществуването на съавтори, той трябва да ги присъедини или да докаже, че презумпцията, която им придава това качество, съдържаща се в член L. 113-7 от Гражданския процесуален кодекс, не се прилага.
- 48 Следователно националното право и релевантната съдебна практика установяват преюдициално разглеждане на допустимостта на иска. То възлага на ищеца да установи факти, които от своя страна предполагат значителни усилия относно правната квалификация на съответния принос към съвместно създаденото произведение и относно събирането на доказателства. Интензитетът на това задължение е пропорционален на броя съавтори и евентуално на техните правоприменици.
- 49 Съвместим ли е този режим с разпоредбите на правото на Съюза, и по-специално с Хартата и директивите относно авторското право и спазването на правата на интелектуална собственост?

б) Правото на Съюза

Хартата на основните права на Европейския съюз

- 50 Съдът припомня, че „основното право на собственост, част от което са правата на интелектуална собственост като авторското право (вж. в този смисъл решение от 12 септември 2006 г., *Laserdisken*, C-479/04, [Сборник], стр. I-8089, точка 65), и основното право на ефективна съдебна защита представляват общи принципи на общностното право (вж. в този смисъл съответно решение от 12 юли 2005 г., *Alliance for Natural Health* и др., C-154/04 и C-155/04, [Сборник], стр. I-6451, т. 126 и цитираната съдебна практика, и решение от 13 март 2007 г., *Unibet*, C-432/05, Сб., стр. I-2271, т. 37 и цитираната съдебна практика)“ (решение от 29 януари 2008 г., *Promusicae*, C-275/06, EU:C:2008:54, т. 62), и че „съгласно член 17,

параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз всеки има право да се ползва от собствеността на имуществото, което е придобил законно, да го ползва, да се разпорежда с него и да го завещава. Никой не може да бъде лишен от своята собственост, освен в обществена полза, в предвидените със закон случаи и условия и срещу справедливо и своевременно обезщетение за понесената загуба. Ползването на имуществото може да бъде уредено със закон до степен, необходима за общия интерес. Съгласно параграф 2 от същата разпоредба интелектуалната собственост е защитена“ (решение от 9 февруари 2012 г., *Luksan*, C-277/10, EU:C:2012:65, т. 68).

- 51 Освен това, основното право на ефективни правни средства за защита, гарантирано с член 47 от Хартата, цели да се осигури „ефективното упражняване на основното право на собственост, от което е част правото на интелектуална собственост, закриляно с член 17, параграф 2 от Хартата. Всъщност, както отбелязва генералният адвокат в точка 31 от заключението си, първото от тези основни права представлява необходимо средство за защита на второто“ (решение от 16 юли 2015 г., *Coty Germany*, C-580/13, EU:C:2015:485, т. 29).

Директивите в областта на авторското право и защитата на правата на интелектуална собственост

- 52 Съдът постановява, че „като се изключат изчерпателно изброените в член 5 от Директива 2001/29 изключения и ограничения, всяко използване на произведение от трето лице без такова предварително съгласие трябва да се разглежда като нарушение на авторските права върху произведението (вж. в този смисъл решение от 27 март 2014 г., *UPC Telekabel Wien*, C-314/12, EU:C:2014:192, т. 24 и 25). Член 2, буква а) и член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 обаче не уточняват как авторът трябва да е изразил предварително съгласието си, така че разпоредбите им не могат да се тълкуват като налагащи задължително той да е направил това изрично. Напротив, следва да се приеме, че споменатите разпоредби допускат изразяване и на мълчаливо съгласие. [...] Посочената в съображение 9 от Директива 2001/29 цел за висока степен на закрила на авторите обаче предполага, че за да не се лиши от смисъл самият принцип на предварително съгласие от автора, условията за приемането на мълчаливото съгласие трябва да бъдат стриктно определени“ (решение от 16 ноември 2016 г., *Soulier и Doke*, C-301/15, EU:C:2016:878, т. 34, 35 и 37).
- 53 Що се отнася до Директива 2004/48, всяко нарушение на авторското право предполага необходими, ефективни, пропорционални и разубеждаващи мерки, процедури и средства за защита съобразно условията на членове 2 и 3 от нея.
- 54 Съдът приема, че „ако в случай като този в главното производство националната правна уредба, както се тълкува от компетентните национални

съдилища, има за последица да възпрепятства националния съд, сезиран с иск за обезщетение за вреди, по искане на ищеца да изиска представянето и получаването на доказателства относно членовете на семейството на насрещната страна, ще бъде невъзможно да се установи твърдяното нарушение на авторското право и самоличността на неговия извършител и вследствие на това ще бъдат съществено засегнати основните права на ефективна съдебна защита и на интелектуална собственост, с които разполага носителят на авторското право, поради което няма да бъде спазено изискването да се осигури справедливо равновесие между различните засегнати в случая основни права (вж. по аналогия решение от 16 юли 2015 г., *Coty Germany*, C-580/13, EU:C:2015:485, т. 41)“ (решение от 18 октомври 2018 г., *Bastei Lübbe*, C-149/17, EU:C:2018:841, т. 51).

- 55 В този контекст запитващият съд иска да изясни обхвата на правото на ефективна съдебна защита на ищите, и точното равновесие, което следва да се установи между това право и високата закрила на правата на интелектуална собственост на всички съавтори.

в) Искани разяснения

1. Защитата на правото на ефективна съдебна защита

- 56 Делото е образувано на 11 юли 2019 г. и по него все още не може да се постанови решение по същество. Страните са положили големи усилия да идентифицират съавторите или техните правоприменници, без те да могат да бъдат редовно призовани в производството, както се изисква от националната съдебна практика, основана на член L. 113-3 от Кодекса за интелектуалната собственост. Призовани са по-специално „наследства“, които нямат правосубектност.
- 57 Съдебната практика на Съда може да се обоснове с принципа на процесуалната автономия на държавите членки.
- 58 Директива 2001/29/ЕО обаче изисква от държавите членки да предвидят подходящи санкции и средства за правна защита, както и пропорционални и възпиращи санкции.
- 59 Директива 2004/48/ЕО предвижда мерки, процедури и средства за защита, без да се засягат средствата съгласно националното право, но „доколкото тези средства могат да са по-благоприятни за притежателите на права“ и при условие че не са „ненужно сложни или скъпи“ и не включват „неразумни срокове“ или не водят до „неоправдани забавяния“.
- 60 Освен това Хартата гарантира на ищите ефективна съдебна защита. На практика те са възпрепятствани да получат достъп до съд, който да се произнесе по съществуващото на гражданския им спор, ако не могат да призоват по делото всички правоприменници на съавторите на процесните

произведения, въпреки че са открити множество наследства, включително в чужбина.

61 За да се запази равновесието между правата на съавторите, тези ограничения засягат правата на ищците и създават висок риск от недопустимост на иска им, като им вменяват съществени задължения да установят във всеки случай самоличността на правоприемниците на съавторите.

62 При това положение, обвързан от принципа на съответстващо тълкуване, съдът иска да се установи как следва да се тълкуват тези разпоредби от правото на Съюза — в смисъл, че допускат или, напротив, че не допускат ограничаването на правото на автора да предяви иск за нарушение. В тази връзка той ще постави първия преюдициален въпрос.

2. Високата степен на закрила на правата на интелектуална собственост и справедливото равновесие между тях и правото на ефективни правни средства за защита

63 Уредбата на членове L.113-3 и L. 113-7 от Кодекса за интелектуалната собственост, както и националната съдебна практика също осигуряват равновесие между правата на неделимите съавтори, за да ги запазят. Тези разпоредби транспонират посочените по-горе директиви.

64 Съдът на Европейския съюз извършва подобен анализ, като въз основа на Директива 2001/29/ЕО изисква „предварително съгласие“ от притежателя на правата (решение от 27 март 2014 г., UPC Telekabel Wien, C-314/12, EU:C:2014:192). Това решение обаче се отнася до използване на производението от трето лице, а не специално от друг съавтор.

65 Преди всичко в решение от 16 ноември 2016 г., Soulier и Doke, C-301/15, EU:C:2016:878, постановено въз основа на същата Директива 2001/29/ЕО, се приема, че авторът е дал „мълчаливо“ съгласие. В настоящия случай този критерий би позволил да се направи разграничение в зависимост от положението на различните съавтори или правоприемници. Някои от тях, в резултат на поредица от наследявания, вероятно имат остатъчни имуществени права и никога не са демонстрирали намерение да ги упражнят. Съдебната практика на Съда обаче изисква такова мълчаливо съгласие да се прилага „стриктно“ с оглед на търсената висока степен на закрила на авторите, посочена в съображение 9 от Директивата. Това важи в още по-голяма степен за неимуществените авторски права, на които се прави позоваване в настоящия случай.

66 Съдът подчертава, че авторското право не е напълно хармонизирано, и поставя въпроса за конкретното прилагане на тези разрешения, произтичащи от съдебната практика.

- 67 Въз основа на Директива 2004/48/ЕО съдебната практиката на Съда се обосновава с необходимостта от равновесие между няколко основни права (решение от 18 октомври 2018 г., *Bastei Lübbe*, C-149/17, EU:C:2018:841), които обаче са от различно естество, по-специално като противопоставя правото на интелектуална собственост на правото на зачитане на личния живот.
- 68 В главното производство обаче претеглените права или са от едно и също, или от сходно естество между неделими съавтори, като възражението за недопустимост позволява да се гарантира на отсъстващите съавтори, че съдът няма да ограничи тези права, без да им позволи да бъдат защитени.
- 69 Това процесуално правило създава по-скоро за ищците, притежаващи право на интелектуална собственост, отколкото за ползващото го лице, задължение за информиране на съавторите, които може да искат да контролират използването на съвместното произведение.
- 70 Съдът на Европейския съюз е приел, че правата на носителя на право на интелектуална собственост са нарушени, ако по негова молба той не може да поиска доказателства, отнасящи се до семейството на нарушителя на правата му (решение от 16 юли 2015 г., *Coty Germany*, C-580/13, EU:C:2015:485). Съдът се позовава пряко на понятията „съществено засягане“ на правата на интелектуална собственост и на ефективни правни средства за защита, но също и на понятието „справедливо равновесие“ между различните разглеждани основни права.
- 71 В разглежданото в главното производство положение обаче нарушението може да засегне както ищците, правоприемници на съавтори, така и неидентифицирани правоприемници, чиито права на интелектуална собственост биха могли да бъдат засегнати от изхода на делото, без те да знаят за това.
- 72 Като се има предвид по-специално удълженият срок на закрила, предвиден в правото на Съюза и в Бернската конвенция, съдът иска да се установи дали е необходимо да се даде предимство на правата на ищците.
- 73 В тази връзка съдът поставя втория преюдициален въпрос.

5. Преюдициални въпроси:

- 74 Запитващата юрисдикция отправя до Съда следните преюдициални въпроси:

Въпрос № 1: Могат ли членове 2, 3, 4 и 8 от Директива 2001/29/ЕО от 22 май 2001 г., членове 1—3 от Директива 2004/48/ЕО от 29 април 2004 г., както и членове 1, 2 и 9 от Директива 2006/116/ЕО от 12 декември 2006 г., доколкото гарантират на автора и съавтора на кинематографично или аудио-визуално произведение както изключителното право да разрешават или забраняват

възпроизвеждането и публичното разгласяване на техни произведения, така и срок на закрила, който изтича 70 години след смъртта на последното преживяло лице сред съавторите на произведението, като същевременно задължават държавите членки да предвидят ефективни, съразмерни и възпиращи санкции и подходящи средства за правна защита срещу нарушения на авторските права, както и мерки, процедури и средства за защита, които не са ненужно сложни или скъпи, нито са свързани с неразумни срокове или с неоправдани забавяния, да се тълкуват в смисъл, че за да бъде допустим искът за нарушение на авторското право върху съвместно произведение, предявен от носител на това право, е необходимо всички съавтори да бъдат конституирани по делото?

Въпрос № 2: Трябва ли правото на носителя на авторско право на ефективна съдебна защита и на достъп до съд, което е съставна част на правото на справедлив съдебен процес, гарантирано съвместно от членове 2, 3, 4 и 8 от Директива 2001/29/ЕО от 22 май 2001 г., членове 1—3 от Директива 2004/48/ЕО от 29 април 2004 г. и членове 1, 2 и 9 от Директива 2006/116/ЕО от 12 декември 2006 г., Директива 2006/115 от 12 декември 2006 г. и членове 17 и 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, да се тълкува в смисъл, че допустимостта на иска за нарушение на авторското право се обуславя от това дали всички съавтори на произведението са конституирани по делото?